

2010-033 Krav om dekning av renteutgifter i forbindelse med belastning av boligkreditt og krav om dekning av advokatutgifter

Klager krevde at banken dekket renter og gebyrer på til sammen kr 29.959,- etter belastning av hans boligkreditt i forbindelse med kjøp av aksjer. Belastningen måtte betegnes som urettmessig, noe som også var akseptert av banken. Klager hadde imidlertid ikke kunnet tilby banken alternativt oppgjør, og belastningen syntes å ha vært den beste løsningen for klager. Klagen førte derfor ikke frem på dette punkt. Klager krevde videre dekning av advokatomkostninger på kr 39.000,-. Saken gjaldt opprinnelig i det vesentligste et spørsmål som ble avvist fra behandling, men ettersom banken først under behandlingen av saken for nemnda hadde erkjent den urettmessige belastningen, fant nemnda det rimelig at banken måtte dekke kr 10.000,- av omkostningene.

I. Saksfremstilling

Saken gjelder krav om dekning av renteutgifter og gebyrer på til sammen kr 29 959 i forbindelse med uhjemlet belastning av klagers boligkreditt. Videre gjelder saken krav om dekning av advokatutgifter med kr 39 000.

Klagen gjaldt opprinnelig to forhold:

1. At banken skal ha opptrådt i strid med god bankskikk ved å legge til rette for at klager kunne kjøpe og selge aksjer ved såkalt "daytrading".
2. At banken urettmessig har belastet klagers boligkreditt med kr 570 456,25 som oppgjør for en post med aksjer klager kjøpte 09.10.08 i selskapet Seadrill ASA.

Bankklagenemndas sekretariat avga ved brev av 12.11.09 en rettslig vurdering av de forhold klagen opprinnelig gjaldt. I vurderingen ble det vist til at de forhold som omhandlet såkalt "daytrading" med aksjer etter sekretariatets vurdering gjaldt bankens "fondsmegling". For slike saker er det opprettet en egen klageordning ved Etisk Råd hos Norges Fondsmeglerforbund. Av Hovedavtalen for Bankklagenemnda § 2-2 første ledd fjerde setning, går det frem at saker som gjelder bankens fondsmegling faller utenfor Bankklagenemndas arbeidsområde.

Klager hadde foretatt et kjøp av aksjer i selskapet Seadrill ASA til en kurs av kr 113,75 pr stykk, for til sammen kr 570 456,25. Klager kunne ikke tilby oppgjør for aksjene og banken belastet derfor klagers boligkreditt som oppgjør for kjøpet. Bankklagenemndas sekretariat la til grunn at banken ikke hadde klart å godtgjøre at banken hadde hjemmel til belastning av boligkreditten. At banken ikke hadde noen slik klar adgang var også innrømmet av banken. Banken tok Bankklagenemndas sekretariats

vurdering til følge. Klager tilbakeførte selv boligkreditten den 13.11.09. Klager opplyser at han solgte aksjene i Seadrill ASA den 26.10.09, til en kurs på kr 127,40.

Klager anfører at han som følge av bankens urettmessige disponering over hans boligkreditt, har blitt belastet med renter og gebyrer tilsvarende kr 29 959, samt utgifter til juridisk bistand i saken med kr 39 000.

Banken anfører at klager etter gjentatte oppfordringer ikke maktet å tilby banken oppgjør for sitt rettslig forpliktende aksjekjøp. Istedenfor å belaste boligkreditten kunne banken begjært tvangssalg av aksjene, noe som ville skjedd til en svært ugunstig pris for klager. På det aktuelle tidspunktet hadde kursen sunket til mellom kr 45 – 49 pr aksje. Ved at klager kunne sitte med aksjene fordi at oppgjør var gjort via boligkreditten, fikk han nyte godt av en gunstig kursutvikling og har gått ut med god gevinst. Banken avviser klagers påstand om erstatning.

Bankklagenemndas sekretariat har avgitt en rettslig vurdering av tvisten i brev av 22.12.09.

Klager krever dekket sine utgifter til påløpte renter og gebyrer, samt utgifter til juridisk bistand.

II. Bankklagenemndas begrunnelse

Saken gjelder krav om dekning av renteutgifter og gebyrer på til sammen kr 29 959 i forbindelse med en uhjemlet belastning av klagers boligkreditt. Videre gjelder saken krav om dekning av advokatutgifter med kr 39 000.

Bankklagenemnda legger til grunn at bankens belastning av boligkreditten for oppgjør av aksjekjøpet ikke hadde noe klart avtalegrunnlag, og således må betegnes som urettmessig. Dette er akseptert av banken.

Klager har imidlertid ikke kunnet tilby noe alternativt oppgjør for aksjekjøpet som lå til grunn for belastningen, selv etter gjentatte oppfordringer fra innklagede bank. Klager må sies å ha hatt faktisk nytte av en kreditt på bankens bekostning. Når klager ikke har kunnet tilby banken alternativt oppgjør for sitt aksjekjøp, vil det være et spørsmål om klager i det hele tatt har lidt noe påregnelig økonomisk tap i dette tilfellet. Det er klart at banken kunne ha begjært tvangssalg av aksjene, noe som sannsynligvis ville ha medført en lavere pris enn hva klager faktisk fikk for aksjene. Under enhver omstendighet hadde klager en tapsbegrensningsplikt. Bankens belastning av boligkreditten synes, slik saken fremstår, å ha vært den beste løsningen for klager. Nemnda finner derfor at klagen ikke fører frem på dette punkt.

Klager har også krevet dekning av sine advokatombkostninger. Klagen gjaldt opprinnelig i det vesentligste et annet forhold, som ble avvist fra behandling i Bankklagenemnda. Klagen bunner i klanderverdig opptreden

fra klagers side, men ettersom det først var i forbindelse med behandlingen av saken for Bankklagenemnda at banken erkjente urettmessig belastning av boligkreditten, finner nemnda det rimelig at klager tilkjennes kr 10.000,- i saksomkostninger.

Uttalelsen er enstemmig.

III. Bankklagenemndas konklusjon

Klager gis ikke medhold i krav om dekning av renter og gebyrer knyttet til belastning av klagers boligkreditt.

Klager har krav på å få dekket kr 10 000 av sine omkostninger til advokat.

Oslo, den 4. mars 2010

Cecilie Østensen Noss

Stig B. Andersen

Per Kjetil Lilleskare

Frode Arnesen

Paal Bjønness